

Za zvuků kravských zvonců

PUTOVÁNÍ KRAJEM SÝRAŘŮ NA ZÁPADNÍM CÍPU BERNSKÝCH ALP

Pokud jste na konci léta přesyceni písčnými plážemi, vyrazte do východní části švýcarského regionu Ženevské jezero. Na trase mezi starobylými městečky budete obklopeni horskými masivy, stády krav a zároveň nenápadným komfortem.

FOTO: TEREZA HROMÁDKOVÁ

Spořádaně vyrovnané čtverečky políček, luxusní hotely diskretně schované za dobovými fasádami a moderní kabinkové lanovky dokazují, že je zdejší oblast, nejen v zemědělském smyslu slova, vysoce (a vysoko) kultivovaná. Nečekejte tedy, že tu při turistických vycházkách potkáte větrem ošlehaného baču navlečeného v ovčích kůžích. Sportovně vyhlížející chlapík v tričku s límečkem za volantem moderního pick-upu je pravděpodobnější.

To ale nebere zdejší krajině její půvab. Hledáček fotoaparátu může neustále zaměřovat scenerie s průzračnými jezírky, kamenitými stezkami a zelenými stráněmi, po kterých se líně plouží strakaté krávy. Jejich bučení a cinkot zvonců, které se jim houpou při každém kroku na krku, se rozléhá údolím na

míle daleko. Ačkoliv turistovi znějí všechny zvonce stejně, farmáři prý podle výšky tónu poznají, kde se právě pohybuje jejich stádo.

Války o dědictví vinařské

Kličkovat mezi kravskými zadky tu budou muset chvílemi pěší i nadšenci na horských kolech. Pro všechny jsou připraveny turistické trasy různé obtížnosti. Místní městečka dokonce nabízejí osmidenní pěší nebo čtyřdenní cyklistický okruh s možností přenocování v různých hotýlcích.

Startovní čarou většiny tras je Aigle. Historii města, sahající hluboko do středověku, připomíná hrad ze 13. století. Ještě v roce 1972 zde bylo vězení; dnes tu můžete navštívit Muzeum vinné révy a vína a Muzeum vinných etiket.

Až na vrcholky hor

Z Aigle je nejlepší nasměrovat první výšlap do Leysin. Toto 1263 metrů vysoko položené město „proslavila“ roku 1789 kniha politického ekonoma Thomase Malthuse. Britský vědec si všiml, že se místní obyvatelé dožívají neobvykle vysokého věku, průměrně 61 let. Dlouhověkost přisuzoval Malthus zdravému podnebí a izolovanosti místa. V té době vedla totiž jediná spojnice Leysin se světem čtyřkilometrovou příkrou stezkou. Díky tomu se Leysin vyhnula řada chorob, které v tehdejší době krátily život evropské populaci.

Mezinárodní věhlas přišel v roce 1903 s lékařem Augustem Rollierem, který objevil, že by bylo možné léčit tuberkulózu pomocí slunečního záření. Začalo se mu přezdívat dok-